ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΙ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΕΝΩΘΕΙΤΕ !

ΚΥΡΙΑΚΗ 9 τοῦ Γενάρη, 1949

ΕΡΓΑΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΤΡΟΤΣΚΥΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟ Σ ΚΥΠΡΟΥ (ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ 4ης ΔΙΕΘΝΟΥΣ).

Διευθύνεται ἀπό	Ὑπεύθυνος :	Γράμματα - Ἀνταποκρίσεις :	ΛΕΥΚΩΣΙΑ — ΚΥΠΡΟΥ	Συνδρομές Ἐσωτερικοῦ :	Κυκλογορεῖ κάθε ΚΥΡΙΑΚΗ
ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΡΙΑΗΣ	Λευκωσία — Ἀγ. Ἀντωνίου 1	2η χρονιὰ — 69 φύλλο	Χρονάτικη 10/-. Ἑξάμηνη 5/-	Τιμὴ 1 ΓΡΟΣΙ

«Ἡ ἀπόλυτη δυστυχία καὶ ἡ φρίκη ποὺ ἔφερε ὁ ληστρικὸς αὐτὸς πόλεμος κάνουν τὴν κατάσταση τῶν μαζῶν ἀνυπόφορη, καὶ μεγαλώνουν τὴν ἀγανάχτησή τους. Εἶναι φανερὸ ὅτι προμηνύεται μιὰ ΔΙΕΘΝΗΣ προλεταριακὴ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ».

(ΛΕΝΙΝ)

(«Κράτος κι' Ἐπανάσταση»)

«Ὁ Διεθνισμὸς γιὰ μᾶς δὲν εἶναι μιὰ ἀφηρημένη ἰδέα, ἀλλὰ μιὰ ἄμεσα καθοδηγητικὴ βαθιὰ πρακτικὴ ἀρχή. Μιὰ μόνιμη ἀποφασιστικὴ ἐπιτυχία, δὲ μπορεῖ νὰ νοηθεῖ γιὰ μᾶς ἔξω ἀπὸ τὴν Εὐρωπαϊκὴ ἐπανάσταση». Πάλι ὁ Στάλιν δὲν ἔφερε ἔνσταση. Κι' ἀκόμη, ὕστερα ἀπὸ δυὸ μέρες, αὐτὸς ὁ ἴδιος, τὸ ἐπανέλαβε: "Ας γνωρίζουν (οἱ ἐργάτες καὶ στρατιῶτες) ὅτι μόνο ἑνωμένοι μὲ τοὺς Ἐργάτες τῆς Δύσης, μόνο ὕστερα ἀπ' τὸ γκρέμνισμα τῶν θεμελίων τοῦ καπιταλισμοῦ στὴ Δύση, μποροῦμε νὰ λογαριάσουμε τὸθρίαμβο τῆς ἐπανάστασης στὴ Ρωσσία». Μὲ τὸ «θρίαμβο τῆς ἐπανάστασης», ἐννοεῖται ὄχι ἡ οἰκοδόμηση τοῦ σοσιαλισμοῦ — γιὰ κεῖνο δὲν γινόνταν κουβέντα — ἀλλὰ ἡ κατάχτηση καὶ ἡ κράτηση τῆς ἐξουσίας».

(Ὁ Σοσιαλισμὸς σὲ μιὰ καὶ μόνη χώρα)

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΣΤΕΓΗΣ

«Πῶς μπορεῖ νὰ λυθεῖ τὸ πρόβλημα τῆς κατοικίας; Στὴ νεώτερη (Καπιταλιστικὴ) κοινωνία τὸ ζήτημα αὐτὸ λύεται, ὅπως καὶ κάθε ἄλλο κοινωνικὸ ζήτημα, μὲ τὴ βαθμιαῖα οἰκονομικὴ ἐξίσωση τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζήτησης. Αὐτὸς ὅμως ὁ τρόπος τῆς λύσης, δημιουργεῖ μόνος του πάλι τὸ πρόβλημα ΔΗΛΑΔΗ ΔΕΝ ΤΟ ΛΥΕΙ».

(Φ. Ἔγκελς — Τὸ Πρόβλημα τῆς Κατοικίας —1872, βλέπε σελ. 77—78 Κράτος καὶ Ἐπανάσταση Ν. Λένιν).

Μὲ τὶς φῆμες γιὰ ἀναστολὴ τοῦ ἐνοικιοστασίου καὶ γιὰ ἐκδίωξη τῶν ἐργατῶν ἀπ' τὰ σπίτια τους στὴν «ἐργατικὴ» συνοικία Ὀμορφίτας, μπῆκε σὰ ζήτημα τῆς ἡμέρας τὸ πρόβλημα τῆς στέγης. Γράφουνε οἱ ἐφημερίδες, συνεδριάζουνε οἱ μικροκαταστηματάρχες, διαμαρτύρουνται κ' ὑποβάλλουνε ὑπομνήματα στὴ Κυβέρνηση. Ἕνα σωρὸ κουβεντολογία γίνεται καὶ γράφεται μὰ ὡς τὰ τώρα κανένας δὲν ἔθεσε τὸ πρόβλημα καθαρὰ κι' ἀντικειμενικὰ οὔτε καὶ κανένας ὑπόδειξε τὸ σωστὸ τρόπο τῆς λύσης του.

Ἀπὸ τὴ πιὸ πάνω περικοπὴ τοῦ Ἔγκελς, ποὺ εἶναι ὁ μόνος Μαρξιστὴς ποὺ ἀσχολήθηκε γι' αὐτὸ ἐμπεριστατωμένα, διεξοδικά, μαρξιστικά, φαίνεται καθαρὰ πὼς τὸ πρόβλημα τῆς στέγης ΚΑΤΩ ΑΠ' ΤΟ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ, ΔΕ ΛΥΕΤΑΙ.

«Ἕνα μόνο εἶναι βέβαιο», προσθέτει ὁ Ἔγκελς στὸ ἴδιο ἔργο του, «ἀκόμη καὶ σήμερα ὑπάρχουνε ἀρκετὰ κατοικήσιμα σπίτια στὶς μεγάλες πόλεις γιὰ νὰ ἱκανοποιήσουνε τὶς πραγματικὲς ἀνάγκες, ἂν χρησιμοποιηθοῦνε μὲ κατάλληλο τρόπο». Τὸ σήμερα τοῦ Ἔγκελς ἤτανε τὸ 1872.

Ποιὸς εἶναι αὐτὸς ὁ κατάλληλος τρόπος; Κι' αὐτὸ μᾶς τὸ λέει ὁ Ἔγκελς στὸ ἴδιο ἔργο του: «Αὐτὸ βέβαια θὰ μποροῦσε νὰ πραγματοποιηθεῖ ΜΟΝΟ μὲ τὴν ἐκδίωξη τῶν σημερινῶν κατόχων των, καὶ τὴν ἐγκατάσταση μέσα σ' αὐτὸ τῶν ἀστέγων ἐργατῶν ποὺ κατοικοῦνε σήμερα μέσα σὲ ὑπερπληρωμένα σπίτια».

Πότε ὅμως καὶ πῶς μπορεῖ νὰ ἐφαρμοστεῖ αὐτὸς ὁ τρόπος ποὺ, κατὰ τὸν Ἔγκελς, εἶναι ὁ ΜΟΝΟΣ τρόπος ποὺ μπορεῖ νὰ λύσει τὸ πρόβλημα τῆς στέγης; Μήπως θὰ σηκωθοῦνε αὔριο τὸ πρωῒ οἱ ἐργάτες, μὲ ξύλα καὶ ρόπαλα καὶ μὲ ὅπλα, καὶ νὰ βγάλουμε ἔξω ἀπὸ τὰ μέγαρα τοὺς καπιταλίστες μπουρζουάδες καὶ νὰ στρογγυλοκαθίσουνε οἱ ἴδιοι μέσα; Ὄχι, ὁ Ἔγκελς δὲν εἶναι τόσο ἀφελής. Σὰ μαρξιστὴς ποὺ εἶναι, ἀφοῦ μελέτησε τὸ πρόβλημα ἀπὸ ὅλες του τὶς πλευρὲς, ἔφτασε στὸ σωστὸ συμπέρασμα: «Μόλις οἱ ἐργάτες ΚΑΤΑΧΤΗΣΟΥΝΕ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ θὰ πραγματοποιηθεῖ τὸ μέτρο αὐτό, ποὺ ὑπαγορεύεται ἀπὸ τὰ συμφέροντα τῆς κοινωνίας, μὲ τόση εὐκολία, ὅπως καὶ ὅλες οἱ ἄλλες ἀπαλλοτριώσεις ποὺ ἐνεργεῖ τὸ νεώτερο Κράτος».

Ὅπως βλέπετε, κατὰ τὸν Ἔγκελς, ἡ λύση τοῦ προβλήματος τῆς στέγης βρίσκεται στὴ λύση τοῦ προβλήματος τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας. Δηλαδὴ τὸ πρόβλημα τῆς στέγης τῆς ἐργατικῆς τάξης, ὅπως κι' ὁλόκληρης τῆς κοινωνίας, ΔΕ ΛΥΕΤΑΙ ἂν δὲν κατολάβει ἡ ἐργατικὴ τάξη τὴν ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ.

Συνεπῶς τὸ πρόβλημα τῆς στέγης δὲν εἶναι κανένα μερικὸ πρόβλημα, ποὺ μπορεῖ νὰ λυθεῖ μὲ ἕνα ὑπόμνημα ἢ μιὰ διαμαρτυρία ἢ μιὰ πικετοφορία. Αὐτὰ τὰ μέσα εἶναι μέσα ἔκφρασης τοῦ προβλήματος. ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΕΣΑ ΛΥΣΗΣ ΤΟΥ. Αὐτὰ τὰ μέσα ξεκινᾶνε ἀπ' τὴ λανθασμένη προϋπόθεση πὼς ἡ Κυβέρνηση ἔχει τὴ καλὴ διάθεση νὰ λύσει αὐτὸ τὸ πρόβλημα, ἀλλὰ χρειάζεται νὰ τῆς τὸ θυμήσουμε, νὰ τῆς τὸ ὑπομνήσουμε μ' ἕνα ὑπόμνημα. Καὶ μιὰ καπιταλιστικὴ Κυβέρνηση (εἴτε «ἀλλοκοθνής» εἴτε «ἐμποεθνής») ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑΧΕΙ ΑΥΤΗ ΤΗ ΚΑΛΗ ΔΙΑΘΕΣΗ.

Τί, λοιπό, μπορεῖ νὰ γίνει; Νὰ δέσουμε τὰ χέρια, καὶ νὰ κάτσουμε στὰ βραστά μας; Ὄχι: Δὲ μπορούμε νὰ δέσουμε τὰ χέρια. Ἀφοῦ τὸ πρόβλημα τοῦτο εἶναι πρόβλημα ΟΛΟΚΛΗΡΗΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ, ἀφοῦ τὸ πρόβλημα τῆς στέγης εἶναι ἕνα ἀπ' τὰ πολλὰ προβλήματα τῆς τάξης μας, ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΠΟΥΜΕ ΚΙ' ΑΥΤΟ ΑΠΛΑ ΣΤ' ΑΛΛΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΙΝΙΜΟΥΜ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ.

Πρέπει ὁλόκληρη ἡ ἐργατικὴ τάξη νὰ παλαίσει γιὰ τὴ λύση αὐτοῦ τοῦ προβλήματος, μαζὺ μὲ τ' ἄλλα προβλήματα ποὺ ἀντιμετωπίζει σήμερα, σὰν τὸ πρόβλημα τῆς ἀκρίβειας τῆς ζωῆς, τῆς ἀνεργίας, τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, τοῦ 44ώρου, κτλ.

Ὁ ἀγῶνας τῆς ἐργατικῆς τάξης πρέπει νὰ συντονιστεῖ, καὶ νὰ συγκεντροποιηθεῖ γύρω ἀπὸ τὰ συνθήματα:

α) 30ο/ο ἄμεση γενικὴ αὔξηση μεροκαμάτων καὶ μισθῶν !

β) Τιμαριθμικὰ μεροκάματα μὲ κινητὴ κλίμακα, ποὺ νὰ προσαρμόζονται αὐτόματα στὸ δείκτη τῆς ΠΕΟ — ὄχι τὸν Κυβερνητικό !

γ) Γενίκευση σ' ὅλες τὶς δουλειές, τοῦ 44ώρου !

δ) Ἀπορρόφηση ὅλων τῶν ἀνέργων στὶς ὑπάρχουσες δουλειές μὲ ἐλάττωση τῶν ὡρῶν ἐργασίας, καὶ ΧΩΡΙΣ ΕΛΑΤΤΩΣΗ ΤΩΝ ΜΙΣΘΩΝ ΤΟΥΣ!

ε) Πλήρες κοινωνικὲς ἀσφαλίσεις !

ατ) Ἄτοκα ἐργατικὰ στεγαστικὰ ἀπ' τὰ πλεονάσματα τοῦ προϋπολογισμοῦ, κι' ἀπ' τὸ «Ταμεῖο Ἀποκαταστάσεως» κλπ.

Κι' ὁ μόνος τρόπος ἐπιτυχίας τῶν αἰτημάτων αὐτῶν, πολὺ αὐτάρεσκα ὁλόκληρης τῆς ἐργατικῆς τάξης, θὰ εἶναι ὁ ΕΝΙΑΙΟΣ, Ο ΜΟΝΟΛΙΘΙΚΟΣ, Ο ΜΥΜΠΑΓΗΣ, Ο ΕΝΙΚΟΣ ΑΕΩΝΑΣ, Ο ΜΑΧΗΤΙΚΟΣ, ΟΛΟΚΛΗΡΗΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ ΚΙ' ΟΧΙ ΤΟΥ ΕΝΟΣ ΕΝΑΝΤΙΟΥ Ἢ ΤΟΥ ΑΛΛΟΥ!

Ἀγώνας γιὰ τὸν ὁλοκληρωτικὸ ἀνθρωπο ὁλόκληρης τῆς τάξης γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὴ τιμή μας!

ΞΕΣΚΕΠΑΖΟΥΜΕ ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΣΤΗΝ

ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΤΗΣ ΛΕΥΚΟΣΙΑΣ

(ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ ΤΩΡΑ ΤΟ ΚΑΝΟΥΜΕ)

Ὕστερα ἀπὸ 112 μέρες ἀπὸ τὴν κήρυξη της, λύθηκε ἐπιτέλους ἡ ἀπεργία χτιστῶν καὶ ἐργατῶν χτιστῶν Λευκωσίας.

Παρόλο ποὺ ἔξαρχῆς, δὲ συμφωνούσαμε καθόλου μὲ τὴ σταλινικὴ ἡγεσία τῶν συντεχνιῶν γιὰ τὴν κήρυξη αὐτῆς τῆς ἀπεργίας ἐντούτοις, σὰν πραγματικοὶ Μαρξιστές — λενινιστές, ταχθήκαμε παρὰ τὸ πλευρὸ τῆς ἀπεργίας καὶ προσφέραμε ὅ,τι μπορούσαμε γιὰ τὴν ἐπιτυχία της. Τώρα, ὅμως, ποὺ οἱ σταλινικοὶ ἀρχηγίσκοι τῶν συντεχνιῶν, πιεζόμενοι ἀπ' ὅλες τὶς πλευρὲς καὶ νοιώθοντας ὅτι τὸ πιοπέρα τράβηγμα τῆς ἀπεργίας μποροῦσε νὰ ἔχει γι' αὐτοὺς ὀλέθρια ἀποτελέσματα, ὅτι δηλ. στὴν ἀπόγνωση τους ἀπάνω οἱ χτίστες ἦταν δυνατὸ νὰ τοὺς κατρακυλοῦσανε ἀπὸ τὶς σκάλες τοῦ οἰκήματος, τώρα, ὅμως, ξαναλέμε, ποὺ ἔσπευσαν, ἄρον—ἄρον, νὰ λύσουν, σχεδὸ ἄνευ ὅρων, τὴν ἀπεργία, θὰ προσεθοῦμε σὲ μιὰ ἐχτεταμένη καὶ ἐξονυχιστικὴ ἔρευνα γιὰ νὰ ξεσκεπάσουμε τὰ αἴτια ποὺ ὁδήγησαν τὴν πιὸ δυναμικὴ συντεχνία τοῦ νησιοῦ μας σὲ μιὰ τόσο μεγάλη ἧττα.

Ἴσως νὰ μᾶς παρατηρήσουν οἱ σταλινικοὶ τῶν συντεχνιῶν, ὅτι ἀφοῦ διαφωνούσαμε μὲ τὴν ταχτικὴ καὶ τὴ γραμμὴ ποὺ χάραξαν, σχετικὰ μὲ τὸ ζήτημα τῶν χτιστῶν, γιατὶ δὲν ἐγράψαμε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ καὶ νὰ ταχθοῦμε ἀντιμέτωποί τους ἀπὸ τότε μά, ἀντὶ τούτου, ἀπεναντίας ὑποστηρίξαμε καὶ ὑιοθετήσαμε τὴν ἀπεργία, καὶ τώρα ἐρχόμαστε, «ἐκ τῶν ὑστέρων σοφοί», νὰ τοὺς κριτικάρουμε καὶ νὰ τοὺς ἐλέξουμε, γιὰ τὴ λανθασμένη γραμμὴ ποὺ ἀκολούθησαν;

Δὲ μιλήσαμε, μέχρι τώρα, γιὰ τὸ στραβὸ δρόμο ποὺ ἀκολούθησε ἡ Σταλινικὴ ἡγεσία, σχετικὰ μὲ τὴν ἀπεργία χτιστῶν, γιατὶ ἔχομε οἰχτρὰ πεῖρα τῶν ποταπῶν μέσων ποὺ μεταχειρίζονται οἱ σταλινικοὶ ἐργατοκάπηλοι γιὰ ὅσους ζητᾶνε νὰ τοὺς ὑποδείξουνε τὰ σφάλματά τους. Δὲ μιλήσαμε στὸ διάστημα τῆς ἀπεργίας γιατί, ἂν μιλούσαμε, θὰ μᾶς ἐφόρτωναν, στὶς πλάτες μας, ὅλες τὶς ἀποτυχίες τους, λέγοντας στοὺς ἐργάτες ὅτι «ὑπαίτιοι γιὰ τὴν ἀποτυχία τῆς ἀπεργίας εἶναι οἱ προδότες τροτσκιστές, ποὺ χτύπησαν τὴν ἀπεργία πισόπλατα»....

Ἀφίσαμε τοὺς σταλινικοὺς μὲ ἐλέφτερα τὰ χέρια νὰ δράσουν, ὅπως αὐτοὶ νομίζανε καλά, γιὰ νὰ μὴ μποροῦν, ἀργότερα, νὰ ἀποσείσουν τὸ βάρος τῆς εὐθύνης ἀπὸ τοὺς ὤμούς των. Καὶ τώρα, μπαίνουμε στὸ κύριο θέμα τῆς κριτικῆς μας:

Ἡ ἀπεργία χτιστῶν καὶ ἐργατῶν χτιστῶν κηρύχτηκε στὶς 26 τ' Αὐγούστου, 1948. Πρὶ κηρυχτεῖ ἡ ἀπεργία, προηγήθησαν διαπραγματεύσεις τῆς ἐπιτροπῆς χτιστῶν — ΠΕΟ καὶ Συνδέσμου Ἐργολάβων, ποὺ κράτησαν ἀρκετὲς μέρες. Ἡ συντεχνία χτιστῶν, ἀφοῦ κατάγγειλε τὴ προηγούμενη σύμβαση, ποὺ εἶχε μὲ τὸ σύνδεσμο ἐργολάβων, ὑπέβαλε νέα αἰτήματα τὰ ἑξῆς: 1) Αὔξηση τοῦ ἡμερομισθίου, κατὰ ἕνα σελίνι γιὰ τοὺς ἀνειδίκευτους ἐργάτες. 2) Ἡ εἰσφορὰ τοὺς ἐργοδότες στὸ ταμεῖο τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ἀπὸ 6 γρόσια ἑβδομαδιαίως, νὰ γίνει ἕνα σελίνι. 3) Ὁ Σύνδεσμος Ἐργολάβων, νὰ ὑποχρεωθεῖ νὰ προσλαμβάνει ἐργάτες ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τὴ παλιὰ συντεχνία χτιστῶν.

Τὰ δυὸ πρῶτα αἰτήματα ἡ ἐργοδοσία τὰ δέχτηκε, σχεδό, χωρὶς καμμιὰ ἔνσταση, ἀλλὰ ἐνίστατο στὸ τρίτο αἴτημα, ἀπαιτώντας αὐτὴ νὰ προσλαμβάνει ὀργανωμένους ἐργάτες καὶ ἀπὸ τὶς δυὸ συντεχνίες, παλιὰ καὶ νέα, καὶ μὲ ἀναλογία τρία πρὸς ἕνα. Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἡ ἡγεσία τῆς παλιᾶς συντεχνίας ἔμεινε ἀνένδοτη καὶ, ἀπ' αὐτὸ τὸ σημεῖο, προέκυψε ἡ ἔκρηξη τῆς ἀπεργίας.

Παρακάτω θὰ ἐξετάσουμε τὸ ζήτημα, ἂν, δηλ. ἤτανε τόσο οὐσιῶδες, τόσο ζωτικό, ποὺ νἀναγκάσει τὴ σταλινικὴ ἡγεσία νὰ ἐπιμένει τόσο, ὥστε νὰ σπρώξει τὰ πράγματα μέχρι τῆς ἀπεργίας. Ἀπὸ συνδικαλιστικῆς πλευρᾶς, τὸ ζήτημα μπαίνει ἔτσι: Σὲ μιὰ χώρα ὅταν ὑπάρχουν δυὸ συνδικαλιστικὲς ὀργανώσεις τοῦ ἴδιου εἴδους, καταβάλλονται προσπάθειες γιὰ τὴ συχώνευση τους καί, ἂν αὐτὸ δὲν κατορθωθεῖ, τότε καταβάλλονται προσπάθειες γιὰ τὴ συνεργασία τους, τουλάχιστο, ἐπὶ καθαρὰ συνδικαλιστικῶν ζητημάτων. Ὅταν δὲν κατορθωθεῖ ἡ συνεργασία αὐτή, ζημιὰ μονάχα μπορεῖ νὰ συσσωρεύσει στὶς ὀργανώσεις τοῦ τόπου ἐκείνου.

Στὴν προκειμένη περίπτωση ἐκμέρους τῶν σταλινικῶν ἀρχηγῶν, τῶν παλιῶν συντεχνιῶν, καταβλήθηκανε προσπάθειες γιὰ συνεργασία μὲ τὶς νέες συντεχνίες, ποὺ ἀπέτυχαν. Γιατὶ ἀπέτυχαν, ὅμως; Γιατὶ οἱ προσπάθειες αὐτὲς δὲν ἤτανε εἰλικρινεῖς, ἀλλὰ ὑστερόβουλες.

(Συνεχίζεται).

Ἀκόμα ἕνα παράδειγμα

ΚΙ' ΑΠ' ΤΗ ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΗ... "ΣΤΟΡΓΗ"

Οἱ προλετάριοι τοῦ στρατοῦ

Στὴ Δεκέλεια ἀπασχολοῦνται ἀρκετὲς ἑκατοντάδες ἐργάτες, ποὺ μεταφέρονταν στὴ δουλειὰ μὲ στρατιωτικὰ αὐτοκίνητα. Ἀπὸ τὴν πρώτη, ὅμως, τοῦ Δεκέμβρη βγῆκε μιὰ διαταγή, ποὺ τοὺς ἀπαγορεύει αὐτὸ τὸ μεταφορικὸ μέσο. Τώρα οἱ ἐργάτες πληρώνουνε 1 σελίνι μεταγωγικά, κι' ἔτσι ἔρχεται τὸ μεροκάματό τους 6 σελίνια καὶ 5 τὴν ἡμέρα.

Ἔγιναν συνελεύσεις, στὴ Λάρνακα, πάνω στὸ ζήτημα ἀφτό, καὶ ὁ Γραμματέας τῶν συντεχνιῶν τῆς Λάρνακας μᾶς εἶπεν πὼς τὸ κυτάζει ἡ Π.Ε.Ο. Ἀφτὸ ἔγινε στὴν 1 τοῦ Δεκέμβρη.

Ὅταν, ὅμως, ἦλθε ἡ μέρα ποὺ θὰ πληρώναμε πιὰ γιὰ νὰ πηγαίνουμε στὴ δουλειὰ, μᾶς ἀνακοίνωσε — ὁ ἴδιος ὁ Γραμματέας — ὅτι ἡ Π.Ε.Ο... δὲ μπορεῖ νὰ κάνει τίποτα γιατὶ εἶναι λέει, ἀπόφαση τοῦ στρατοῦ παγκύπριά... (δηλ... «πεινᾶτε προλετάριοι καί, σᾶς ἀρέσει δὲ σᾶς ἀρέσει, σταματᾶτε ἀπ' τὴ δουλειὰ... ἂν δὲν σᾶς συμφέρει καὶ..... ψωφᾶτε».)

Αὐτὸ θέλουν νὰ μᾶς ποῦνε καὶ ἡ Π.Ε.Ο. καὶ οἱ στρατιωτικὲς ἀρχὲς καὶ ἡ «Σεβαστὴ Κυβέρνηση».

Πάντως, ἀφοῦ ἡ «Σεβαστὴ ἡμῶν Κυβέρνησις... μήτε Μεταφορικὰ μέσα μπορεῖ νὰ διαθέσει, οὔτε μεροκάματο ἀνθρωπινό, τουλάχιστο, δίνει γιὰ νὰ πληρώνουνε οἱ προλετάριοι τὰ σπασμένα (πολλὰ γυρεύουμε καὶ ἀπ' αὐτὴ καὶ ἀπ' τὰς «στρατιωτικὰς ἀρχάς!...) ἂς κινηθεῖ ἐπιτέλους, τὸ λιγώτερο, ἡ ΠΕΟ στὴν ὥρα της μιὰ φορά.

Ἐμεῖς, οἱ ΤΡΟΤΣΚΙΣΤΕΣ, καὶ ἡ ἐφημερίδα μας «ΕΡΓΑΤΗΣ», ποὺ πάντα στέκεται καὶ σᾶς στὸ πλευρό σας, σύντροφοι τῶν στρατιωτικῶν καὶ Κυβερνητικῶν ἔργων, σᾶς λέμε, πὼς πρέπει νὰ ἐκλέξετε τὴν «Ἐπιτροπὴ Δράσης» σας, νὰ κινητοποιηθεῖτε μαχητικὰ καὶ ἔτσι, πηδώντας πάνω ἀπ' τὰ κεφάλια τῶν γραφειοκρατῶν, νὰ ἀναγκάσετε τὴν ΠΕΟ νὰ κουνήσει λιγάκι τὸ ποδαράκι της, καὶ νὰ μὴ τὸ παίρνετε, νὰ μὴ τὸ χάφτετε, ἔτσι μοιρολατρικά, ὅτι...«εἶναι ἀπόφαση τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν, καὶ τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως, Παγκύπρια, καί... δὲ μποροῦμε νὰ κάνουμε τίποτε..!)'

ΕΜΠΡΟΣ! ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ — ΓΙΑ ΔΩΡΕΑ δηλ. Μεταφορά — καὶ ΓΙΑ ΤΙΜΑΡΙΘΜΙΚΑ ΜΕΡΟΚΑΜΑΤΑ (σύμφωνα μὲ τὸ δείχτη τῆς ΠΕΟ)— Ἐκλέξετε μὲ μιὰ λέξη τὴν ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΑΣ ἂν δὲν θέλετε νὰ συνεχιστεῖ τὸ μεροκάματο τοῦ Χτικιοῦ—Πείνας!

ΣΚΑΛΙΩΤΗΣ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΣ

ΕΠΕΙΤΑ ΑΠ' ΤΟΝ... «ΗΡΩΙΚΟΝ» ΑΡΧΗΓΟ ΤΟΥ ΚΚΕ...

Καὶ Δέφτερος Παραδέχεται καὶ Γίνεται Τροτσκυστής !...

(Ο ΠΟΛΥΣ ΚΑΙ ΤΡΑΝΟΣ ΔΗΜΗΤΡΩΦ...)

Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Βουλγαρίας κύριος Δημητρώφ, μιλώντας στὸ συνέδριο τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς χώρας του, εἶπε ὅτι τὸ καθεστὼς τῆς ΕΣΣΔ καὶ τῶν «Λαϊκῶν Δημοκρατιῶν» βασίζεται πάνω στὴν ἀρχὴ τῆς Δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου, κι' ὅτι ὁ δρόμος πρὸς τὸ Σοσιαλισμὸ ἀπ' αὐτὴ διέρχεται— τὴ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟΥ.

Ὅπως βλέπουμε, ὕστερα ἀπ' τὸ Ζαχαριάδη ποὺ παραδέχτηκε («Κόμινφορμ 27 φύλλο) ὅτι «κάνανε λάθη καὶ στὴ μεταπολεμικὴ περίοδο (ἐχτὲς δηλ. κι' ἀπ' τὴ Κατοχὴ) ἔρχεται κι' ὁ πολὺς Δημητρώφ, στὴ Βουλγαρία, νὰ μᾶς πεῖ ὅτι «ὁ δρόμος πρὸς τὸ Σοσιαλισμὸ διέρχεται ἀπὸ τὴ Δικτατορία τοῦ Προλεταριάτου»!

Καλὸ ξημέρωμα!... Θέλει ὁ κύριος Δημητρώφ (πρώτην Γ. Γ. τῆς Γ' ΔΙΕΘΝΟΥΣ!) νὰ κάνει νὰ πιστέψουμε ὅτι τώρα... ἀνακάλυψε καὶ διόρθωσε τὸ «ΚΡΑΤΟΣ Κ' ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ» κι' ἔτι μᾶλις τώρα ἀντελήφτηκε πιὰ τὰς σι θεωρίας τοῦ «Ἀντικοσμοπολιτικοῦ Μετασχηματισμοῦ» καὶ τῶν «Λαϊκῶν Δημοκρατιῶν» εἶναι παραπάνω λανθασμένες!...

Ἀλλὰ ἂς πιστέψουμε τὸν Δημητρώφ τὸν κατεκόκκινο, ἐπὶ ἑξάμηνο πιστὸ στὴ δικτατορία τοῦ προλεταριάτου... Ἐ[illegible] ὅμως, ἀνθρωπάκι [illegible] ἀκόμα, ἀπὸ τὴ [illegible] ἀλλοφασίσε τὸν ἄλλον τὸν [illegible] ΤΑ — [illegible] κι' ἄλλα [illegible] τὴ [illegible] (Κρέας [illegible] [illegible])

Κι' ἐπειδὴ ὅμως, ὅπως [illegible] [illegible] κατεκόκκινος τὸ [illegible] [illegible] (Κρέας [illegible] [illegible])

[illegible]

παραδέχεται, ποὺ ἔκανε πιὰ Πιστεύω της, (κατὰ τὸν «ἀλάνθαστο Μέγα Στάλιν») τὴν.... «Εἰρηνικὴ συμβίωση καπιταλισμοῦ καὶ κομουνισμοῦ»;

Καί.. «χάριν» τῆς «εἰρηνικῆς αὐτῆς συμβίωσης» καὶ «ἐξέλιξης» ΕΣΚΕΜΜΕΝΑ φρενάρεντας τὴν ἐπαναστατικότητα τοῦ βουλγάρικου προλεταριάτου (τὸ ἴδιο κι' ἀπαράλλαχτο κ' οἱ ἄλλοι γραφειοκράτες τύραννοι τῶν Βαλκανίων, μηδὲ τοῦ Τίτο ἐξαιρουμένου) εἶναι σὰ νὰ «ἀνατρέπει» τὸν ἴδιο τὸ Μάρξ ποὺ λέει:

«Ἐλεύθερο Λαϊκὸ Κράτος ἤταν τὸ γνωστὸ αἴτημα καὶ πνεῦμα στὸ πρόγραμμα τῶν Γερμανῶν σοσιαλδημοκρατῶν. Ὕστερα ἀπὸ τὸ 1870. Δὲν ὑπάρχει καμμιὰ πολιτικὴ ἔννοια μέσα στὸ πνεῦμα κάτι ἐχτὸς ἀπὸ μιὰ ταπεινὴ μικροαστικὴ δημοκρατία γυρὰ ἀπὸ τὴν Ἰδέα τῆς Δημοκρατίας. Τὸ πνεῦμα ὅμως, ἀπὸ ἤτανε πραγματικὰ ἀπορρυπαν[illegible] γιατὶ ἀφοῦ ἔχει [illegible] μεγάλη σημασία στὴν [illegible] τῆς κατοχῆς [illegible] δημοκρατίας, ἀλλὰ μπορεῖ [illegible] ἐπίσης καὶ τὴ [illegible] ἐλλείψει [illegible] τῆς [illegible] [illegible] γιὰ [illegible] [illegible] [illegible]

ΜΕ ΤΟ ΤΡΟΤΣΚΥΣΤΙΚΟ ΝΥΣΤΕΡΙ!

Οἱ Πολυκατοικίες κ' οἱ «Ἔγνοιες» τῆς «Ἑσπερινῆς»...

Τὴν καϊμένη τὴν «Ἑσπερινὴ» (5.1.49) «λυπᾶται» καὶ τὶς 100 οἰκογένειες τῶν Πολυκατοικιῶν τῆς Ὀμορφίτας, μὰ λυπᾶται καὶ τοὺς μπουρζουάδες ποὺχτισαν αὐτὰ τὰ σπίτια γιὰ τὸ «χαμηλὸ» ἐνοίκιο ποὺ παίρνουν καὶ γιατί — λέει — πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς δανείστηκαν γιὰ νὰ τὰ βγάλουν πέρα!...

Σὰ νὰ μᾶς λέει ἡ μπουρζουάδικη αὐτὴ φυλλάδα πὼς οἱ ἀστοὶ ἰδιοχτῆτες τῶν Πολυκατοικιῶν, δηλ. ἡ Εὐγενία Θεοδότου, ὁ Χαραλαμπίδης, (Πρέσφυγας) ὁ Ἄθαρ, ὁ Χατζιήγαβριηλ, ὁ Ζαχαρίας Τουμάζος κτλ — ἐχτὸς ποὺ πήρανε 100 λίρες στὸ χέρι γιὰ κάθε σπίτι, σπιτότοπο καὶ νερὸ δωρεά, καὶ φτηνὰ ὑλικὰ ἀπ' τὴν ἴδια τὴ Κυβέρνηση — «δανείστηκαν» κιόλας γιὰ νὰ χτίσουν τὰ λίγα αὐτὰ πρόχειρα σπίτια, καὶ τώρα ἀνάγκη πᾶσα νὰ βγάλουνε τὶς «ζημιές» τους ἀπ' τὴ ράχη τοῦ μεροκαματιάρη λαουτζίκου μὲ 5 καὶ 7 λίρες νοίκι τὸ μῆνα, μολόπου παίρνουνε καὶ τώρα ὄχι 7 ὅπως ξώπετσα φαίνεται, μὰ διπλάσια κι' ἀπὸ ὅσα ζητᾶνε σήμερα, ἀὰ λογαριάσουμε ὅλες τὶς πιοπάνω εὐκολίες τῆς οἰκοδόμησης τους.

Σὰν πολὺ στάνταρτ τὰ «ἐπιχειρήματα» «σου» καϊμένη «Ἑσπερινὴ» καὶ πολὺ πρόωρα καὶ μεγάλη σ' ἔπιασε ἔγνοια γιὰ τοὺς μπουρζουάδες!...

ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ;

«Ἡ ΠΕΟ, οἱ ὀργανώσεις ποὺ *τὴν ἀπαρτίζουν καὶ τὰ μέλη τους*, ξαίρουν ὅτι οἱ Τροτσκιστὲς σ' ὅλο τὸν κόσμο (ἂν ἐξαιρέσουμε μερικὰ θύματά τους) εἶναι καμουφλαρισμένοι (καὶ πολλὲς φορὲς ἀνοιχτοὶ) πράχτορες τῆς Ἀστικῆς Τάξης». Γιὰ ὅσα λέει τὸ κομμάτι τοῦτο τὸ παρμένο ἀπ' τὴν ἐπιστολὴ τῆς Π.Ε.Ο. (ποὺ δημοσιέψαμε στὸ προηγούμενό μας φύλλο) μιλήσαμε *τόσες καὶ τόσες φορὲς* ποὺ δὲ θὰ προσθέσουμε (σ' αὐτὸ τὸ σημείωμα) τίποτα. Σ' ἕνα· μονάχα σημεῖο θὰ σταθοῦμε στὴ *πρώτη του παρένθεση*: «Ἂν ἐξαιρέσουμε μερικὰ θύματά τους».

Ἐ! λοιπό, ἀγαπητὲ κύριε Φάντη: Μέσα στὴ δική μας τὴν παράταξη δὲν ὑπάρχουνε θύματα· μὰ ἄνθρωποι μόνο ποὺ συνειδητά, ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς, ἀφήκανε τὸ μαρξιστικὸ δρόμο τους, κι' ἀρκετοὶ ἄλλοι τὸ ξαναβρήκανε ἀφοῦ βαργιαστήσανε κι' ἀηδιάσανε ἀπ' τὴν ἀλλοπρόσαλλη γραμή σας.

Ἂν, ὅμως, ξεχωριστὰ ἐννοεῖτε κάποιο μας σύντροφο τῆς σύνταξης, πέφτετε καὶ πάλι περασωσπέρα πολὺ ἔξω: Ὁ σύντροφός μας αὐτὸς ἀπὸ τὸ 41 εἶναι ποὺ σᾶς κατάλαβε, καὶ ποὺ τὸ καταλάβανε καὶ οἱ σπιοῦνοι πὼς ἔγινε Τροτσκιστὴς μὰ ἔκανε ὑπομονή, νομίζοντας ὅτι «σὰν πρωτόπειροι ἄνθρωποι δὲν εἴχατε βρεῖ ἀκόμα τὸν δρόμο σας, ὅτι κάνατε λάθη, ὅτι πέφτατε ὄξω» κ.λ.π. (Εἶχε μάλιστα — ὑπονοεῖται — σφοδρὲς συζητήσεις μὲ τοὺς πιὸ ὑπεύθυνους συντρόφους μας).

Μὰ ἔπειτα ἀπὸ τὶς συνεχεῖς τραγικὲς ἥττες ποὺ κατρακυλήσατε τὸ προλεταριᾶτο μέσα στὸν πόλεμο, ὁριστικὰ πιὰ ἀντελήφθηκε πὼς δὲν ἐπρόκειτο γιὰ λάθη, ἀλλὰ γιὰ καθαρὲς — φανερὲς προδοσίες — καὶ ξέκοψε μιὰ γιὰ πάντα ἀπὸ σᾶς, κι' ἂς ἦταν ἀπὸ τὰ πρῶτα ἱδρυτικὰ μέλη τῶν συντεχνιῶν καὶ τοῦ ΑΚΕΛ (καὶ ἴσαμε τὴ στιγμὴ αὐτὴ, κι' ὡς τὸ τέλος, δὲ θὰ μεταγνοιώσει· γιατὶ ἡ μέχρι τώρα πορεία σας — καὶ παγκόσμια καὶ τοπικὰ — δὲ διάψευσε, δὲν ἀντίκρουσε οὔτ' ἕνα γιῶτα ἀπ' τὴν Τροτσκιστικὴ πολιτική).

Αὐτὰ μονάχα «συνάδελφε», γιὰ τὰ «θύματα» τῶν Τροτσκιστῶν, κι' ἄσε στὴ μιὰ μεριὰ τὶς αὐλοκολακεῖες καὶ «τὰς πατρικὰς νουθεσίας» γιατί, τουλάχιστο, δὲν εἴμαστε τὰ παιδάκια τῆς ΑΟΝ.

Υ.Γ. Τώρα ἂν οἱ συνεχεῖς διαγραφὲς, καὶ διαρροὲς καὶ ἐκκαθαρίσεις ἀπ' τὸ «λαμπρὸ» Κόμμα σας ἀποδείχνουνε ποιοὶ εἶναι τὰ θύματα, αὐτὸ εἶναι ἄλλο βασικὸ θέμα, τόσο ξεδιαλυμένο ἀπὸ μᾶς.

ΚΑΙ ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΣΠΕΙΡΕΣ

«Ἡ χαφιεδίστικη σπεῖρα τῆς ἐφημερίδος σας (ἢ τὸ «Κόμμα» σας ἂν θέλετε) συμπληρώνει θαυμάσια τὸ ἀπεργοσπαστικὸ ἔργο τῶν Νεων Συντεχνιῶν, καὶ τῶν ἄλλων πραχτόρων τοῦ Κ.Ε.Κ» κ.λ.π. Καὶ τὸ κομμάτι τοῦτο εἶναι παρμένο — ὅπως τὸ καταλαμβαίνετε—ἀπὸ τὸ γράμμα τῆς Π.Ε.Ο. Ἐπειδὴ δὲν εἶναι ἡ πρώτη καὶ τελευταία φορὰ ποὺ μᾶς συκοφαντοῦνε ἔτσι οἱ πολιτικοὶ ἀντίπαλοί μας, τοὺς ξαναθυμίζουμε τὸ δημοσίευμά μας (πρόκληση) τῆς 23 τοῦ Φλεβάρη τοῦ 1948 (δίστηλο καὶ μέσα σὲ πλαίσιο μάλιστα, καὶ στὴ πρώτη σελίδα):

«Στὸ «Δημοκράτη» τῆς 19 τοῦ Φλεβάρη οἱ Σταλινικοὶ κατηγόρησαν καὶ πάλι ἐμᾶς τοὺς Τρτσκιστὲς γιὰ ἀντεργατικὲς πράξεις.

Καλοῦμε τοὺς Σταλινικοὺς μὲ τὸν πιὸ εὐγενικὸ τρόπο, ἂν εἶναι τίμιοι ἀγωνιστές, καὶ πρὸ παντὸς τίμιοι καὶ εὐσυνείδητοι ἄνθρωποι, ν' ἀναφέρουν ἔστω καὶ μιὰ ΑΝΤΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ ποὺ διαπράξαμε ἐμεῖς οἱ Τροτσκιστές.

Τοὺς δίνουμε δέκα μέρες προθεσμία ἀπὸ σήμερα καὶ περιμένουμε τὴν ἀπάντηση τους».

«ΕΡΓΑΤΗΣ»

Δὲν πειράζει, λοιπὸ ἂς τολμήσουνε νὰ μᾶς ἀπαντήσουνε καὶ σήμερα, καὶ πάλι καλὰ εἶναι. (Τὸ ἴδιο καὶ γιὰ τὴν ἀτύπωτη ἴσα μὲ σήμερα «διάλεξη» γιὰ τὸν Τροτσκισμὸ) Ὅμως, ἐπαναλαμβάνουμε καὶ τώρα: Χειροπιαστὰ πράματα θέλουμε κι' ὄχι φιλολογίες — ποὺ δὲν ἔχουνε πέραση οὔτε στὸ ἴδιο ἐσωτερικὸ τὸ παζάρι τους.

Καὶ στὸ κάτω-κάτω μιὰ σπεῖρα μπορεῖ ν' ἀποτελεῖται κι' ἀπὸ κλέφτες, μαβραγορίτες καὶ γκάγκστερς καὶ δολοφόνους. Ἀλλά, νομίζουμε, πὼς δὲν εἶναι ἀπὸ τὴν παράταξή μας ποὺ κλέψανε — διαρρήξανε τὴν ἴδια τὴν ὀργάνωσή τους (συντεχνία χτιστῶν Λευκωσίας) οὔτε, ἐπίσης, ἀπὸ τὴν παράταξή μας ποὺ καταδικαστήκανε γιὰ μάβρη ἀγορὰ (κασμηριῶν) μέσα στὴ βράση τῆς πολεμικῆς προσπάθειας (καὶ ξεχωριστὰ γιὰ τὸν τιμάριθμο). Καὶ ποιὰ ἦτανε μάλιστα αὐτὰ τὰ πρόσωπα; Βασικοὶ — ἡγέτες καὶ στελέχη τοῦ Κόμματός σας — ΑΚΕΛ! Κι' οὔτε εἶναι ἀπὸ τὴν παράταξή μας ποὺ δολοφονοῦνε τοὺς ἀντιπάλους τους ὅταν δὲν τὰ βγάζφυνε πέρα μαζύ τους μὲ τὸν βουλο, συκοφαντικὸ ἀντιμαρξιστικὸ ἀγῶνα.

Κ' ἐσὺ σύντροφε
δὲ διάβασες ἀκόμα τὴν
«ΠΡΟΔΟΜΕΝΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ»
(τοῦ Γέρου μας)
Μεγάλη παράλειψη.

"Οχι παραμύθια, μὰ

ΟΙ ΣΦΑΙΡΕΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΚΑΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ!

Φωνάζουνε τὰ πράματα

Λέει ὁ Ν. Κυριαζίδης, καὶ δημοσιέβει ὁ Δημοκράτης (5.1.49): «Ἕνας μῦθος ποὺ ἡ ἀντίδραση καὶ ἰδιαίτερα τὰ τροτσκιστικὰ δουλάκια της καλλιέργησαν, ἦταν πὼς ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση «συμφώνησε» ἀκόμη, ἀπὸ τὴν Τεχεράνη, νὰ «παραδώσει τὴν Ἑλλάδα σὰν σφαῖρα ἐπιρροῆς τῆς Μεγάλης Βρεττανίας».

Καὶ παρουσιάζοντας μας σειρὰ ἀποσπασμάτων ἀπὸ διάφορα βιβλία ἀστῶν πρώην ὑπουργῶν, πρωθυπουργῶν, κ.τρ. τῶν «Μεγάλων Δημοκρατιῶν τοῦ Κόσμου», μᾶς λέει ὅτι ἡ Μεγάλη Σοσιαλιστικὴ Δημοκρατία (ἐδῶ μᾶς παρουσιάζει γιὰ πρώτη φορὰ τὴν ΕΣΣΔ, κι' ὄχι τὸ Στάλιν!) δὲ μποροῦσε νὰ δεχτεῖ «μοιρασιὲς» μὲ τοὺς Ἰμπεριαλίστες, οὔτε καὶ τὴν ἀρχὴ τῆς ἐπέμβασης στὰ ἐσωτερικὰ ἄλλων κρατῶν» («Ἄλλο ζήτημα, βέβαια, ἂν ὁ καθένας ξέρει πὼς ὅλοι τους ἐπεμβῆκαν, καὶ Δυτικοί, (Γαλλία, Ἰταλία, κλπ.) καὶ Σταλινικοὶ (περίπτωση Τίτο).

Κι' ἂς ἔρθουμε, τώρα, στὸ ψητό: Ποιὸς προσκάλεσε τοὺς ἰμπεριαλίστες Ἐγγλέζους στὴν Ἑλλάδα; Ἐμεῖς, ἀπὸ καιρὸ τόπαμε ὀρθὰ-κοφτά, κι' ὄχι μέ ἀποσπάσματα πρώην ὑπουργῶν καὶ πρωθυπουργῶν (ποὺ κι' ὁ τελευταῖος ἄνθρωπος ἀντιλαμβάνεται τί θέλουν νὰ κρύψουν) ὅτ' εἶναι τὸ ΕΑΜ μὲ ἐντολὴ τῆς ΕΣΣΔ ποὺ ἔμπασε τοὺς Ἐγγλέζους στὴν Ἑλλάδα ("Αλλωστε πάνου σ' αὐτὸ συμφώνησε μὲ μᾶς πλέρια σχεδό, κι' ὁ ἴδιος ὁ Ζαχαριάδης, σ' ἀντίθεση μὲ τοὺς Σταλινικοὺς μπράβους ποὺ ἀντιφάσκουνε μὲ τὸν ἴδιο τὸν ἀρχηγό τους).

Μ' ἂς τὸ κάνουμε πιὸ λιανά:

Ἀφοῦ ὁ Κόκκινος Στρατὸς ἦτανε στὴ Ρουμανία, Βουλγαρία, Ἀλβανία, καὶ Γιουγκοσλαβία (δηλ. μιὰ δρασκελιὰ, ποὺ λέει ὁ λόγος, ὄξω ἀπ' τὸ κατῶφλι τῆς Ἑλλάδας) γιατὶ ὑπογράψανε τὴ «Συμφωνία τῆς Γκαζέρτας, ποὺ δὲν ἤτανε τίποτ' ἄλο ἀπὸ χεροπόδαρη παράδοση — ὑποταγὴ στὸ Σκόμπυ = τὸν Ἐγγλέζικο Ἰμπεριαλισμό, καὶ δὲν ἀνοίξανε τὸ δρόμο στὸ Κόκκινο Στρατό;

Ὅσο κι' ἂν θελήσουμε νὰ βιάσουμε τὸν ἑαυτό μας — ὅπως καὶ κάθε κοινός, καλόπιστος ἄνθρωπος — νὰ «παραδεχτοῦμε» πὼς κάνανε «βλακεία», ἀδύνατο νὰ μὴ κάνουμε τὸν παρακάτω στοιχειώδη συλλογισμό: Δὲ θὰ τοὺς προσκαλοῦσε τὸ ΕΑΜ τοὺς Ἰμπεριαλίστες νὰ καβαλλικέψουνε τὸ Ἑλλαδικὸ προλεταριάτο, ἂν δὲν ὑπάκουε ΤΥΦΛΑ σὲ ΤΥΦΛΗ διαταγὴ τῆς Γραφειοκρατίας τῆς ΕΣΣΔ — ὅπως, ἄλωστε κι' ὅλα τὰ σταλινικὰ ρομπὸτ — κόμματα κι' ἂν δὲν εἶχε (ἡ Γραφειοκρατία) μοιραστεῖ τὶς σφαῖρες ἐπιρροῆς μὲ τοὺς «Τρεῖς Μεγάλους».

Ὅμως γιατὶ πισοδρομᾶμε στὸ παρελθό; Μήπως καὶ τώρα, στὸ ζεστὸ παρό, δὲν εἶναι τὸ ἴδιο κι' ἀπαράλλαχτο ξεπούλημα ποὺ γίνεται; Ἐνῶ οἱ Ἀγγλο — Ἀμερικάνοι ἐπεμβαίνουνε ἀνοιχτὰ στὴν Ἑλλάδα, μέρα — μεσημέρι, ἡ ΕΣΣΔ (ἡ Γραφειοκρατία) ἀφίνει ἀβοήθητους στὸ ἔλεος τοῦ θεοῦ τοὺς Ἀντάρτες. Κι' ὁ λόγος; Γιατὶ — λέει — δὲν θέλει νὰ ἐπέμβει στὰ ἐσωτερικὰ ἄλλης χώρας!..

Καὶ δὲ μᾶς λέει, τουλάχιστο, ὅτι ἰσχύει γιὰ πολὺ καιρό — ἂν ὄχι γιὰ πάντα — τὸ κοντράτο (δηλ. Σφαῖρες Ἐπιρροῆς, Μὴ Ἐπέμβασις κ.τ.ρ.) ποὺκανε μὲ τοὺς «Συμμάχους μας» ὁ «Μεγάλος» Στάλιν κι' ὅλα τὰ τσανάκια του...

ΤΑ «ΗΡΩΙΚΑ ΚΟΠΕΛΙΑ ΜΑΣ»..

Δὲν περνᾶ μέρα — ἂ ὄχι ὥρα — ποὺ τὰ Σταλινικὰ μεγάφωνα «τῦπος, ὀργανώσεις, κ.λ.π.) νὰ μὴ πλέξουνε διθύραμβους στὰ «λαμπρὰ» στελέχη τοῦ «λαμπροῦ μας Κόμματος». τῶν τελευταίων προπαντῶς κινητοποιήσεων. Κι' ὅμως ἡ σκληρὴ πραγματικότητα, εἶναι ἄλλη:

Νά! Ἕνα ἀπ' τὰ πολλά, χειροπιαστὰ παραδείγματα: Μέλη καὶ ὀπαδοὶ τοῦ ΑΚΕΛ (10 ἀπ' τὴ Λεμεσὸ καὶ 7 ἀπ' τὸ Βαρῶσι) ἤταν ἀντίκρυσαν, μὲ τὰ ἴδια τους τὰ μάτια, τὴν «Ἐπίχρυσον Δημοκρατίαν Ἀϊρονς» τῶν Κεντρικῶν Φυλακῶν, ἀμέσως, ἡ πρώτη καὶ μόνη τους φροντίδα ἤτανε νὰ κινήσουν γῆ καὶ οὐρανὸ γιὰ νὰ πληρώσουνε τὸ πρόστιμό τους — καί, φυσικά, νὰ βγοῦνε....

Τὸ ΑΚΕΛ, δηλ. ὄχι μόνο τοὺς ὀπαδούς του, μὰ καὶ τὰ ἴδια τὰ μέλη του (τοὺς «δικούς του»....) δὲν κατώρθωσε νὰ τοὺς κάνει νὰ αὐτοσεβαστοῦνε τὶς ἀποφάσεις του — μ' ἀποτέλεσμα, ὁλοφάνερο καὶ στοὺς στραβούς, τὴν πιὸ πάνω λιποταξία τῶν 17 ἀπὸ τὶς γραμμές τους, καὶ τὴ γενικὴ ἀπογοήτεψη τῶν ὑπόλοιπων φυλακισμένων γύρω ἀπὸ τὴν «αἴγλη» τοῦ ΑΚΕΛ ποὺ, μ'αὐτή, περιβάλλανε οἱ ἁπλοὶ τοῦτοι ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ, τὰ ...«ἡρωϊκὰ κοπέλια μας».

Κι' ἂς μάθουνε — τὸ ἴδιο κι' ὁ κάθε καλοπροαίρετος ἀναγνώστης — πὼς ἀπὸ πρῶτο χέρι, ἀπὸ σύντροφο ποὺ νάζησε ὅλα τὰ πιὸ πάνω, πήραμε τὶς θλιβερὲς αὐτές, γιὰ τὸ προλεταριακὸ κίνημα, πληροφορίες.

ΦΤΗΝΗ ΞΟΦΛΗΣΗ!..

«Ἀπεβίωσεν στὸ νοσοκομεῖο Λευκωσίας, ὅπου ἐνοσηλεύετο, ὁ νεοσυντεχνιακὸς μαραγκὸς Γεώργιος Παττίχης, ὁ ὁποῖος εἶχε καταπέσει ἀπὸ τὴν στέγη τοῦ κτιρίου τῆς Βυρσοδεψίας Ἀβρααμίδη καὶ Μικελλίδη. Ὁ νεκρὸς τοῦ ἀειμνήστου συναγωνιστοῦ μας μετεφέρτη στὴ Λάρνακα, ὅπου ἐγένετο ἡ κηδεία, προϊσταμένου τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου κ. Μακαρίου. Ἡ σορὸς μετεφέρθη στὸ κοιμητήριο, τῇ συνοδείᾳ τῆς Φιλαρμονικῆς Ἑνώσεως.

Τὴν οἰκογένεια τοῦ ἀειμνήστου συναγωνιστοῦ μας, θερμῶς συλλυπούμεθα».

Ὡραῖα ποὺ μᾶς τὰ λές, «Ἐργατικὴ Φωνή», ὄργανο... «τῶν ὑγιῶς καὶ ἐθνικῶς σκεπτομένων συνδικαλιστῶν»!.... «Ἀπεβίωσεν», καὶ τίπ' ἄλλο... Κοινωνικὲς ἀσφαλίσεις;... Τίποτα. Ἀποζημίωση στὴν οἰκογένειά του;.... Τίποτα. Παρὰ μόνο, «ἀπεβίωσεν», καὶ ἔγινε ἡ κηδεία του... «προϊσταμένου τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου»!.... Καὶ γιατὶ ὄχι;!..... Ἦτανε «καλὸς χριστιανός», σκλαβάκι ποὺ λέμε. Δὲ ψήλωσε ποτὲ τὴν κεφαλή του, κι' οὔτε φυσικὰ καὶ τὴ γροθιά του — ὅλα κι' ὅλα !..., — πάνω στ' ἀφεντικά του. Κοντολογής, τέλειος νεοσυντεχνιακός!.....

Μὰ δὲν τελέβει ἰσαμεδῶ ἡ ..., «εὐγνωμοσύνη» τῶν μπουρζουάδων ματατόρων του, ρασοφόρων καὶ μή.... «Τῇ συνοδείᾳ τῆς Φιλαρμονικῆς Ἑνώσεως» τὸν πήρανε καὶ τὸ λευκώσανε, μιὰ ὥρα ἀρχίτερα.... Δὲ μᾶς λές, ὅμως «κυανόλευκος» «Ἐργατικὴ Φωνή», μὲ ποιά.... «Φιλαρμονικὴ» συνοδεύεται καὶ τὸ στομάχι τοῦ προλεταριακοῦ σπιτιοῦ ποὺ ἄφηκε πίσω του, τώρα ποὺ ἔλειψε ἕνα ἀπὸ τὰ στηρίγματά του;!.. Καὶ ποιὸς μπαίνει στὸ κόπο νὰ βάλει φτί, σ' αὐτὴ τὴν «οὐράνιον» «μουσικήν»;!.

«Θερμῶς συλλυπούμεθα».... Ἀντὶ καμιᾶς ἄλλης ἀπάντησης, μᾶς πασάρεις αὐτὸ τὸ αἰώνιο νεροκολόκυθο, καί,.... ξοφλᾶς, καλή μας μπουρζουάδικη ἑτερόφωτη φυλλάδα...., Ἀλλὰ δὲ σὲ παρεξηγοῦμε καὶ σένα, ὅπως κι' ὅλο τὸ καπιταλιστικὸ τῦπο, καὶ τοὺς «ἐχθροὺς» σου τοὺς σταλινικούς, ποὺ δὲν πᾶνε καθόλου πίσω στὰ φαριοσαϊκὰ κλαμουρίσματα στὶς ἴδιες τραγικὲς προλεταριακὲς περιπτώσεις.

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΜΑΣ

Ἡ Φύση τῶν Σταλιν. Κομμάτων καὶ ἡ Θέση τῆς 4ης Διεθνοῦς

ΣΕ "ΦΙΛΟΥΣ" Κ' ΕΧΘΡΟΥΣ

Ὁ χαρακτήρας τῶν Σταλινικῶν κομμάτων ἔχει ἐντελῶς ἀλλάξει μὲ τὴν ἀνάπτυξη τῆς γραφειοκρατίας μέσα στὰ κόμματα αὐτά, μετὰ τὸν ἐκφυλισμὸ τῆς Κομιντέρν, μὲ τὴν καταστολὴ τῆς ἐλευθερίας τῶν διαφόρων ρευμάτων μέσα στὸ κίνημα, μὲ τὸ τσάκισμα τοῦ κριτικοῦ πνεύματος, καὶ τὴν ἀπομάκρυνση τῶν πιὸ μορφωμένων συνειδητῶν καὶ ἀνεξαρτήτων στοιχείων.

Ἀπὸ ἐπαναταστικὰ κόμματά ἀκολουθούντα μιὰ λίγο ἢ πολὺ λανθασμένη «κεντρικὴ» πολιτική, κανονίζοντα τὶς στροφές τους μὲ τὸν προσανατολισμὸ πρὸς τὸ Ρούσικο Μπολσεβίκικο Κόμμα, κάτω ἀπ' τὴν ἡγεσία τοῦ Στάλιν, ἔχουν μετατραπεῖ σὲ ὀργανώσεις ποὺ ὁ μόνος σκοπός τους εἶναι νὰ ἐξυπηρετοῦν τὶς διπλωματικὲς μανοῦβρες τῆς Σοβιετικῆς γραφειοκρατίας. Ἡ Σταλινικὴ ἡγεσία εἶναι, λόγω τῶν γεγονότων αὐτῶν ἀντεπαναστατικὴ μὲ τὴν ἴδια ἔννοια ποὺ εἶναι ἡ ρεφορμιστικὴ ἡγεσία τῆς σοσιαλ - δημοκρατίας: Ἐπιθυμεῖ νὰ μποδίσει, μὲ ὅλα τὰ μέσα, τὸ ξέσπασμα ἢ τὴ νικηφόρα ἀνάπτυξη τῶν ἐπαναστατικῶν μαζικῶν κινημάτων. Ὅπωσδήποτε, (παρ' ὅλ' αὐτὰ) τὰ σταλινικὰ κόμματα, καθὼς καὶ τὰ σοσιαλ - δημοκρατικὰ, ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι ἐργατικὰ κόμματα — βαθιὰ ἐκφυλισμένα. Αὐτὸ φαίνεται καθαρὰ ἀπὸ τὰ ἀκόλουθα κριτήρια.

α) Οἱ ἐργάτες ποὺ ἀνήκουνε σ' αὐτὰ τὰ κόμματα τὰ θεωροῦνε σὰν ἐργατικὲς ὀργανώσεις, καὶ μπαίνουν σ' αὐτὰ γιατὶ ἀντιλαμβάνονται τὴν ἀνάγκη γιὰ τὴν ὕπαρξη μιᾶς ὀργάνωσης τῆς ἐργατικῆς τάξης.

β) Ἡ ἀστικὴ τάξη (μπουρζουαζία) θεωρεῖ αὐτὰ τὰ κόμματα σὰν κόμματα τοῦ «ταξικοῦ ἐχθροῦ» ἀντιπροσωπεύοντα τὸ προλεταριάτο, παρ' ὅλο ποὺ εἶναι ἐνήμεροι γιὰ τὴν ὑποταγὴ των πρὸς τὸ Κρεμλῖνο.

γ) Ἡ ἴδια γραφειοκρατία τῶν σταλινικῶν κομμάτων ξέρει ὅτι γιὰ νὰ παίξει τὸ ρόλο της ἀποτελεσματικὰ πρέπει νὰ βασίζεται πάνω, καὶ νὰ διατηρεῖ τὴν ἐμπιστοσύνη τῶν ἐργατικῶν μαζῶν.

Ἡ ἐξαρετικὴ ἄνοδο ποὺ ἔκαναν τὰ σταλινικὰ κόμματα στὸ τέλος τοῦ πολέμου, δὲ μπορεῖ νὰ κατανοηθεῖ ἐχτὸς ἂν μελετηθεῖ τὸ φαινόμενο αὐτὸ μέσα στὰ πλαίσια τῆς ἐξέλιξης τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος. Γιὰ τὴ μεγάλη πλειοψηφία τῶν προλεταρίων καὶ τῶν μικροαγροτῶν, στὶς περισσότερες χῶρες τοῦ κόσμου, τὸ πέρασμά τους ἀπὸ τὴ σοσιαλδημοκρατία, τὶς μικροαστικὲς ὀργανώσεις ἢ τὴν πολιτικὴ παθητικότητα, πρὸς τὰ σταλινικὰ «κόμματα ἦτανε ἡ ἔκφραση τοῦ πρώτου σταδίου τῆς ριζοσπαστικοποίησής τους:

α) Τὰ σταλινικὰ κόμματα ἐθακολουθοῦν νὰ φαίνονται στὰ μάτια τους ὡς ἀντιπρόσωποι μιᾶς ἐπαναστατικῆς παράδοσης.

β) Οἱ μάζες εἶχαν δεῖ γιὰ εἴκοσι χρόνια τὴν ἀφοσίωση καὶ τὸ θάρρος τῶν ΚΑΤΩΤΕΡΩΝ στελεχῶν τῶ νσταλινικῶν κομμάτων ποὺ μαζί τους βρισκόντουσαν σὲ συνεχῆ ἐπαφὴ σ' ὅλους τοὺς ταξικοὺς ἀγῶνες.

γ) Οἱ μᾶζες δὲν εἶχαν ἀκόμη ἀποχτήσει πεῖρα γιὰ τὴν ταστελεχῶν τῶν σταλινικῶν κομήγετῶν (Μακρὰ διακυβέρνηση).

δ) Ὁ πρωτεύων ρόλος ποὺ ἔπαιξαν οἱ σταλινικοὶ μαχητὲς μέσα στὰ μαζικὰ κινήματα ἀντίστασης — πρᾶμα ποὺ τὸ χρωστοῦσαν στὴ στερεὰ δύναμη καὶ δυναμισμὸ τῆς μηχανῆς τους — καθὼς καὶ ἡ νικηφόρα ἀντίσταση τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης ἐνάντια στὴν Ἰμπεριαλιστικὴ ἐπιδρομή, εἶχανε δημιουργήσει νέες ψευδαισθήσεις ἀνάμεσα στὶς μᾶζες σχετικὰ μὲ τὶς πιθανότητες μιᾶς κοινωνικῆς ἀναστάτωσης κάτω ἀπὸ τὴν ἡγεσία τῶν σταλινικῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων.

Παρ' ὅλ' αὐτὰ ἡ ἔκρηξη τοῦ Γερμανο—Ρωσσικοῦ πολέμου ἀπετέλεσε γιὰ ὅλα τὰ σταλινικὰ κόμματα μιὰ θεμελιώδη καὶ ὁριστικὴ πολιτικὴ καμπή. Ἀπὸ κείνη τὴ στιγμή, αὐτὰ τὰ κόμματα ἔγιναν οἱ πιὸ φλογεροὶ ὑποστηρικτὲς τῆς «ταξικῆς ἀνακωχῆς» καὶ τῆς «πολεμικῆς προσπάθειας». Ἡ προπαγάντα τους ἔχασε ὅλα τὰ ἐξωτερικὰ σημεῖα μιᾶς ταξικῆς γλώσσας. Ὁ πιὸ ταπεινὸς σωβινισμὸς ἀποτελοῦσε τὴ «γραμή». Στὶς ἀποικίες (Ἰντίες κ.τ.ρ.) τὰ κομμουνιστικὰ κόμματα ἔγιναν οἱ πιὸ ἐνεργητικοὶ πράχτορες τοῦ Ἰμπεριαλισμοῦ. Στὶς χῶρες τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης ἔγιναν ἐντελῶς συντηρητικὰ κυβερνητικὰ ὄργανα, ποὺ ἡ λειτουργία τους συνίστατο στὸ πνίξιμο τῆς ἐσωτερικῆς ὥθησης πρὸς ἀνεξάρτητη προλεταριακὴ δράση καὶ στὴ διατήρηση τῆς μπουρζουαζίας μέσα στὰ πλαίσια ἑνὸς τρόπου συμβίωσης (MODUS VIVENDI) μὲ τὴ γραφειοκρατία. Στὶς χῶρες τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης καὶ πολὲς ἀπὸ τὶς χῶρες τῆς Νότιας Ἀμερικῆς, τὰ Κομμουνιστικὰ Κόμματα γίνανε οἱ κυριώτεροι νεκροθάφτες τῆς ἀναπτυσσόμενης προλεταριακῆς ἐπανάστασης, κ' ἐπαναλάβανε σὲ παγκόσμια κλίμακα τὸ ρόλο τοῦ σοῦπερ—Νόσκε, ποὺ εἴχανε διαδραματίσει στὴν Ἱσπανικὴ Ἐπανάσταση.

Ἀπὸ τὴ σκοπιὰ τῆς μπουρζουαζίας, ἡ συμμετοχὴ τῶν κομμουνιτικῶν κομμάτων στὴ κυβέρνηση ἐξέφρασε τὴν καθαρὰ ἀναγνώριση πῶς ὁ Σταλινισμὸς ἔχει γίνει ὁ πιὸ δυνατὸς ἀντεπαναστατικὸς παράγοντας μέσα στὸ ἐργατικὸ κίνημα. Γιὰ τοὺς Σταλινικοὺς, αὐτὴ ἡ συμμετοχὴ ἀνατανακλοῦσε τὶς θεμελιώδικες ἀνάγκες τῆς σοβιετικῆς γραφειοκρατίας, δηλαδή:

α) νὰ μποδίσει τὸ ξέσπασμα τῆς προλεταριακῆς ἐπανάστασης.

β) νὰ χρησιμοποιήσει τὸ ρόλο τοῦ «σωτήρα τοῦ καπιταλισμοῦ» γιὰ νὰ ἐπιβάλλει στὴ μπουρζουαζία οἰκονομικὲς καὶ πάν' ἀπ' ὅλα διπλωματικὲς παραχωρήσεις εὐνοϊκὲς στὸ Κρεμλῖνο.

γ) νὰ διεισδύσει στὸν ἀστικὸ κρατικὸ μηχανισμὸ κι' ἔτσι νὰ προετοιμάσει «στρατηγικὲς» θέσεις γιὰ τὴν οὐδετεροποίησή του σὲ περίπτωση ἀντι - σοβιετικοῦ ἰμπεριαλιστικοῦ πολέμου.

Αὐτὴ ἡ στροφὴ εἶναι λογικὴ συνέπεια τῆς πολιτικῆς ἐξέλιξης τοῦ σταλινισμοῦ. Ἀπὸ τὴ στιγμὴ ἐκείνη ὁ στόχος ποὺ ἐπιδιώκουνε τὰ Κομμουνιστικὰ Κόμματα ἤτανε ἄλο καὶ πιὸ παλὸ ἀποκλειστικὰ τὸ ἐκβίασμα τῆς μουρζουαζίας γιὰ νὰ κατορθώσουνε ἕνα σύδετερο εὐνοϊκὸ προσανατολισμὸ της πρὸς τὸ Κρεμλίνο καὶ γιὰ νὰ διατηρήσουνε οἱ σταλινικοὶ τὶς θέσεις ποὺ «καταχτήσανε» μέσα στὸν ἀστικὸ κρατικὸ μηχανισμὸ. Τὰ σταλινικὰ κόμματα ἔχουνε γίνει νεο - ρεφορμιστικὰ κόμματα ποὺ ξεχωρίζουν ἀπ' τὰ ρεφορμιστικὰ κόμματα λόγω τῆς σύνδεσής τους μὲ τὴ Σοβιετικὴ γραφειοκρατία. Ἀκριβῶς ὅπως τὰ παλιὰ ρεφορμιστικὰ κόμματα προσπαθοῦνε νὰ συμβιβάσουνε τὴν ὕπαρξη τῆς ἐργατικῆς γραφειοκρατίας μ' ἐκείνη τῆς μπουρζουαζίας τῆς χώρας των, ἔτσι καὶ τὰ σταλινικὰ κόμματα προσπαθοῦνε νὰ συμβιβάσουνε τὴν ὕπαρξη τῆς Σοβιετικῆς γραφειοκρατίας, μ' ἐκείνη τῆς παγκόσμιας μπουρζουαζίας. Λόγω διακυμάνσεων στὴν κατάσταση προσωρινές στροφ